

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.387/2008/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Lantos Ügyvédi Iroda (1138 Budapest, Viza u. 7/A. VIII/2. szám, ügyintéző: dr. Lantos Bálint ügyvéd) által képviselt felperesnek dr. Székely László ügyvéd (1171 Budapest, Bodonyi u. 82. szám) által képviselt alperes ellen vételár megfizetése és járulékai iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. július 2-án kelt 19.G.40.482/2008/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes 2005. május 20. napjától 2007. június 27-ig terjedő időszakban az alperesnek különböző termékeket szállított, 21.333.177 forint összeget az alperes a felperesi számlák teljesítési határidejéig nem fizetett meg, ezért a felperes erre az

összegre fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben. Az alperesi ellentmondás lényege az volt, hogy a 21.333.177 forint tartozás megfizetésére az alperes fizetési ütemezést készített, melyről 2007. október 10-én értesítette a felperest. Álláspontja szerint a felperes ezt ráutaló magatartással elfogadta. Utalt arra, hogy az általa javasolt ütemezés szerint a teljes tartozását 2008. április 30-ig fizeti meg.

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes a 2008. április 21-én kelt keresetlevelében 10.419.872 forint tőke és ennek 2008. április 10-ig járó 3.277.416 forint összegben jelölte meg a követelését. Utalt arra, hogy a 2007. október 29-i levelében közölte az álláspontját a tartozás javasolt átütemezésére vonatkozóan. Kamatkövetelésétől csak a teljes tartozás 8 napon belüli kiegyenlítése esetén tekintett volna el. Az időközbeni teljesítésekre tekintettel szállította le a keresetét.

A Fővárosi Bíróság a 2008. július 2-án kelt 19.G.40.482/2008/9. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek fizessen meg 3.378.681 forintot, ezen összeg után 2008. május 6-tól a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó nap érvényes jegybanki alapkamat 7 %-al növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá 650.000 forint perköltséget. A tőketartozás megfizetésére az alperes részére részletfizetést engedélyezett. Megállapította, hogy a felperes 450.000 forint illeték visszatérítésére jogosult az illetékes adóhatóságtól. Az elsőfokú bíróság az alperest marasztaló rendelkezését a Ptk. 293. §-ára és 379. § (1) bekezdésére alapította. Lényegében az alperesi részteljesítések felperesi számítását fogadta el, az alperesi részteljesítéseket elsődlegesen a késedelmi kamatra és a költségekre, és csak másodlagosan a tőketartozás csökkentésére számolta el.

Az elsőfokú bíróság a perköltséget a Pp. 78. §-ára és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára alapítottnan állapította meg bruttó 200.000 forintban, továbbá kötelezte az alperest az Itv. 58. § (1) bekezdésének c) pontja és

58. § (5) bekezdésének második mondata alapján 450.000 forint mérsékelt eljárási illeték megfizetésére, míg a felperest 450.000 forint illeték visszaigénylésére jogosította fel.

A végzés perköltség összegére vonatkozó része ellen 10. sorszám alatt az alperes nyújtott be fellebbezést, kérte annak leszállítását 170.000 forintra, amely kizárólag a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az ügyvédi munkadíjból áll. Álláspontja szerint a teljes személyes illetékmentessége miatt illetékfizetésére nem kötelezhető az Itv. 5. § (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése, valamint az 56. § (1) bekezdése értelmében. Véleménye szerint a teljes illeték visszatérítésére kellett volna a felperest feljogosítani az Itv. 80. § (1) bekezdésének i) pontja alapján.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.). A (2) bekezdés szerint a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a keresetindításkor megfizetett (lerótt) eljárási illeték a perköltség része, amit az egyébként személyes illetékmentességet élvező pervesztes fél perköltség címén köteles az ellenérdekű félnek megfizetni.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni.

Az egységes bírói gyakorlatnak megfelelően az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, amikor az alperest kötelezte a felperes által lerótt illeték arányos részének a megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége folytán nem mentesül annak megfizetése alól (pl. BH1999. 81.).

Az elsőfokú bíróság az Itv. 58. § (1) bekezdésének c) pontját és (5) bekezdését is helyesen alkalmazta. Az Itv. hivatkozott 58. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az illeték a peres eljárás illetékének 10 %-a, ha az alperes a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, vagy az első tárgyalás előtt a követelést teljesíti. Az (5) bekezdés második fordulata értelmében a 42. § (1) bekezdésének c) pontjában említett eljárásoknál a mérséklési kötelezettség csak a 42. § (2) bekezdése szerint kiegészített illetékre terjed ki. A felperes 450.000 forint illetéket a fizetési meghagyásnál, további 450.000 forint kereseti illetéket pedig az alperesi ellentmondás folytán rótt le. Az alperes a perre okot adott, mivel a tartozását nem fizette meg, és annak csak egy részét teljesítette az eljárás kezdeményezését követően, míg a fennmaradó rész megfizetésére az elsőfokú bíróság ítélettel kötelezte. Az alperes ezért köteles a felperes részére megfizetni a felperes által lerótt 450.000 forint eljárási illetéket.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja alapján a pertárgyérték 5 %-át kitevő munkadíj, illetve a 4/A. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi díjon felül megállapítható általános forgalmi adó együttesen összege alapján az elsőfokú bíróság által megállapított 200.000 forint bruttó munkadíj nem eltúlzott mértékű.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen maradt, így a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 239. §-a alapján az alperes a fellebbezéssel felmerült költségeit maga viseli. A felperes a fellebbezési eljárással kapcsolatban költségigényt nem terjesztett elő, így e tárgyban a Fővárosi Ítéltáblának nem kellett döntenie.

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján történt.

Budapest, 2008. november 19.

. Koday Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József sk.
előadó bíró

dr. Sándor Ottó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő